

РЕШЕНИЕ

№ 5749

гр. С., 01.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 63 СЪСТАВ, в публично заседание на пети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: КРИСТИНА Н. КОСТАДИНОВА

при участието на секретаря ГАЛИНА ЦВ. ГОРАНОВА ШИПОВАЦ като разгледа докладваното от КРИСТИНА Н. КОСТАДИНОВА Гражданско дело № 20231110106562 по описа за 2023 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

С Решение № 263498/19.12.2022 г. по в.гр.д. № 14221/2019 г. на СГС, влязло в сила, въззивният съд е обезсилил частично Решение № 468345/10.08.2018 г., с отстранена очевидна фактическа грешка в диспозитива с Решение № 50395/***.02.2019 г. по гр.д. № 408/2017 г. на СРС в частта, с която е отхвърлен иск от Б. А. Ц. против „Мибил“ ЕООД по чл. 221, ал. 1 от КТ за заплащане на сумата от 420 лева – обезщетение при прекратяване на трудовото правоотношение от работника/служителя без предизвестие в случаите по чл. 327, ал. 1, т. 2, 3 и 3 а от КТ.

Със същото решение делото е върнато за разглеждане от друг състав на СРС – по исковете с правно основание по чл. 344, ал. 1, т. 4 от КТ и чл. 221, ал. 1 от КТ.

В Решение № 263498/19.12.2022 г. по в.гр.д. № 14221/2019 г. на СГС изрично е посочено, че въпреки противоречивата практика на ВКС въззивната инстанция приемала, че съединяването на исковете по чл. 344, ал. 1, т. 1 и т. 4 от КТ било кумулативно, а не при условията на евентуалност.

Производството е по реда на чл. 124 от ГПК.

Образувано е по искова молба на Б. А. Ц., с ЕГН: ***** против „Мибил“ ЕООД, с ЕИК: 175076415, с която се иска съдът 1/ да задължи ответника да извърши поправка в трудовата книжка на ищцата като заличи вписаното в нея уволнение с правно основание по чл. 3***, т. 1 от КТ /на стр. 6-7 от трудовата книжка/, признато за незаконно и отменено с Решение № 468345/10.08.2018 г., с отстранена очевидна фактическа грешка в диспозитива

с Решение № 50395/***.02.2019 г. по гр.д. № 408/2017 г. на СРС и вместо това впише чл. 327, ал. 1, т. 2 от КТ като правно основание за прекратяване на трудовото правоотношение и 2/да осъди ответника да заплати на ищцата сумата от 420 лева – обезщетение в размер на трудовото възнаграждение за един месец на основание чл. 221, ал. 1 от КТ, както и законната лихва върху главницата, считано от датата на исковата молба – 05.01.2017 г. до окончателното изплащане на вземането. Претендират се и направените разноски.

В исковата молба се твърди, че ищцата била в трудово правоотношение с ответното дружество, но последното в продължение на няколко месеца не заплащало трудовото ѝ възнаграждение. Поради това и ищцата отправила заявление за прекратяване на трудовия договор на основание чл. 327, ал. 1, т. 2 от КТ. Ответникът обаче издал заповед за уволнение с правно основание по чл. 3***, т. 1 от КТ, която ищцата счита за незаконосъобразна. Поради това иска работодателят да бъде задължен да впише правилното основание за прекратяване на трудовия договор в трудовата книжка като заедно с това бъде осъден да ѝ заплати обезщетение от една заплата – като обезщетение в размер на неспазено предизвестие по чл. 221, ал. 1 от КТ. Предвид нарушенията на трудовото законодателство ищцата подала и жалба срещу ответника в ГИТ, откъдето извършили проверка.

С исковата молба са представени: копие от заповед за уволнение № 1/07.11.2016 г., копие от заявление за прекратяване на трудово правоотношение от работника и копие от трудова книжка – стр. 6-7, както и други доказателства, които не са относими към настоящия спор.

В срока по чл. 131 от ГПК от ответника „Мибил“ ЕООД, с ЕИК: 175076415 не е депозиран писмен отговор. Призовката е връчена по реда на чл. 50, ал. 2 от ГПК, но при спазване и реда по чл. 50, ал. 4 от ГПК, доколкото по адреса на управление на дружеството има и залепено уведомление.

В първото по делото съдебно заседание, проведено на 05.03.2024 г., ищецът чрез процесуален представител изразява писмено становище за основателност на исковете като счита, че са налице предпоставките за постановяването на неprisъствено решение срещу ответника. Представя списък с разноски по чл. 80 от ГПК.

Ответникът – ЮЛ търговец, редовно призован – призовката връчена по реда на чл. 50, ал. 2 от ГПК, но при спазване и реда по чл. 50, ал. 4 от ГПК, доколкото по адреса на управление на дружеството има и залепено уведомление, не се явява в първото по делото съдебно заседание. От същия до датата на заседанието не е постъпило искане делото да бъде разгледано в негово отсъствие.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства, намира че са налице предпоставките за постановяване на неprisъствено решение по реда на чл. 239, ал. 1 от ГПК, като съображенията за това са следните:

На ответника са указани последиците от неспазването на сроковете за размяна на книжа и от неявяването му в съдебно заседание. Независимо от това ответната страна не е подала отговор на исковата молба и не се явява в

първото заседание по делото, за което е редовно призована, както и не взема становище по спора. Не е депозирано и искане делото да бъде разгледано в нейно отсъствие. В първото съдебно заседание ищецът прави искане за постановяване на неprisъствено решение спрямо ответника.

От представените писмени доказателства (копие от заповед за уволнение № 1/07.11.2016 г., копие от заявление за прекратяване на трудово правоотношение от работника и копие от трудова книжка – стр. 6-7), както и предвид постановените Решение № 263498/19.12.2022 г. по в.гр.д. № 14221/2019 г. на СГС, Решение № 468345/10.08.2018 г., с отстранена очевидна фактическа грешка в диспозитива с Решение № 50395/***.02.2019 г. по гр.д. № 408/2017 г. на СРС – влезли в сила, вкл. разясненията, дадени от въззивната инстанция в Решение № 263498/19.12.2022 г. по в.гр.д. № 14221/2019 г. на СГС, може да се направи извод за вероятната основателност на предявените иски претенции. Освен това по делото не се съдържат данни ответникът да е платил част или цялото задължение по паричния иск. Размерът на паричния иск също не се оспорва по делото. Предвид изложеното съдът намира, че са налице кумулативно изискуемите предпоставки по чл. 238, ал. 1 и чл. 239, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ГПК за постановяване на неprisъствено решение спрямо ответника.

В този смисъл настоящият състав намира за основателни исковите претенции на Б. А. Ц., с ЕГН: ***** против „Мибил“ ЕООД, с ЕИК: 175076415 – да бъде задължен ответникът да поправи основанието за уволнение в трудовата книжка на ищцата и да бъде осъден ответникът да заплати обезщетение по чл. 221, ал. 1 вр. с чл. 327, ал. 1, т. 2 от КТ.

Горното налага предявените искове да бъдат уважени, като на основание чл. 239 ал. 2 от ГПК, съдът не следва да излага мотиви за това.

По исканията за разноси на страните:

Искане за разноси е направила само ищцата като същата претендира следните суми съгласно списък по чл. 80 от ГПК: 750 лева – разноси за адвокат по гр.д. № 408/2017 г. на СРС; 300 лева – разноси за адвокат по в.гр.д. № 14221/2019 г. на СГС и 1200 лева по настоящото дело съгласно ДПЗС от 28.02.2023 г. /л. 26 от делото/. От тези разноси на ищцата следва да се присъди само сумата за разноси по настоящото дело – от 1200 лева за адвокат, доколкото същите са действително извършени, видно от ДПЗС.

Разноските по в.гр.д. № 14221/2019 г. на СГС е следвало да бъдат претендирани съответно присъдени от СГС и настоящият състав няма как да постанови дължимост на същите.

Разноските по гр.д. № 408/2017 г. на СРС са вече присъдени с Решение № 263498/19.12.2022 г. по в.гр.д. № 14221/2019 г. на СГС, Решение № 468345/10.08.2018 г., с отстранена очевидна фактическа грешка в диспозитива с Решение № 50395/***.02.2019 г. по гр.д. № 408/2017 г. на СРС – съобразно уважената част от исковите и повторното им присъждане е недопустимо.

Доколкото се касае за искове, произтичащи от трудово правоотношение, то ответникът следва да бъде осъден да заплати и държавна такса по сметка на СРС – в размер на общо: 100 лева – по 50 лева за всеки иск,

като по първия иск съдът определя държавната такса в хипотезата на неоценяем иск, а по втория иск в минимален размер по чл. 1 от Тарифата за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК.

Водим от горното, Софийският районен съд:

РЕШИ:

ЗАДЪЛЖАВА по иск на Б. А. Ц., с ЕГН: ***** и адрес: гр. С., ж.к. Л., зона В, № ***, вх. Б, ап. *** против „Мибил“ ЕООД, с ЕИК: 175076415 и адрес на управление: гр. С., ул. Ш.П. № 9, ет. 2, ап. 4, на основание чл. 344, ал.1, т.4 от КТ ответникът „Мибил“ ЕООД да извърши поправка в трудовата книжка на ищцата като заличи вписаното в нея уволнение с правно основание по чл. 3***, т. 1 от КТ /на стр. 6-7 от трудовата книжка/, признато за незаконно и отменено с Решение № 468345/10.08.2018 г., с отстранена очевидна фактическа грешка в диспозитива с Решение № 50395/***.02.2019 г. по гр.д. № 408/2017 г. на СРС и вместо това впише **чл. 327, ал. 1, т. 2 от КТ** като правно основание за прекратяване на трудовото правоотношение.

ОСЪЖДА „Мибил“ ЕООД, с ЕИК: 175076415 и адрес на управление: гр. С., ул. Ш.П. № 9, ет. 2, ап. 4 **ДА ЗАПЛАТИ** на Б. А. Ц., с ЕГН: ***** и адрес: гр. С., ж.к. Л., зона В, № ***, вх. Б, ап. ***, сумата от **420 лева** – обезщетение в размер на трудовото възнаграждение за един месец на основание чл. 221, ал. 1 от КТ, както и законната лихва върху главницата, считано от датата на исковата молба – **05.01.2017 г.** до окончателното изплащане на вземането.

ОСЪЖДА „Мибил“ ЕООД, с ЕИК: 175076415 и адрес на управление: гр. С., ул. Ш.П. № 9, ет. 2, ап. 4 **ДА ЗАПЛАТИ** на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК на Б. А. Ц., с ЕГН: ***** и адрес: гр. С., ж.к. Л., зона В, № ***, вх. Б, ап. ***, сумата от **1200 лева** разноси за адвокатско възнаграждение по настоящото гр.д. № 6562/2023 г. на СРС /съобразно ДПЗС от 28.02.2023 г./

ОСЪЖДА „Мибил“ ЕООД, с ЕИК: 175076415 и адрес на управление: гр. С., ул. Ш.П. № 9, ет. 2, ап. 4 **ДА ЗАПЛАТИ** на основание чл. 78, ал. 6 от ГПК по сметка на Софийския РС за държавни такси сумата от **100 лева** – държавна такса по предявените искове.

УКАЗВА на „Мибил“ ЕООД, с ЕИК: 175076415, че следва да заплати така посочената държавна такса от **100 лева** в **едномесечен срок** от получаване на препис от решението и да представи доказателства за това, като го предупреждава, че в противен случай срещу него ще бъде издаден изпълнителен лист и ще бъде пристъпено към принудително изпълнение.

При неплащане на определената държавна такса след изтичане на едномесечния срок срещу „Мибил“ ЕООД, с ЕИК: 175076415 да бъде издаден изпълнителен лист в полза на Софийския РС за размера на държавната такса от **100 лева** и за сумата от **5 лева** за служебно издаване на изпълнителния лист.

Решението е постановено при условията на неприсъствено такова, поради което на основание чл. 239, ал. 4 от ГПК не подлежи на обжалване в тази му част.

Препис от решението да се връчи на страните по делото.

Съдия при Софийски районен съд: _____